

Omule

Nicu Hăloiu

Omule

...

Omule, ce-alergi prin viață precum printre nouri vântul
Și tot strângi fără măsură de parcă-ai fi nemuritor,
Nu știi că-ntrega-ți viață nu faci decât să-ți sapi mormântul
Și precum vântul printre nouri, totul este trecător?!

...

Ce faci cu-ntreaga ta avere pe care te zbați a strânge
Și-n goana ta fără măsură calci destine în picioare?
Ce vei face după moarte, dacă nimeni nu te plânge,
Iar sufletul de ți-e pierdut, cum ți-l regăsi-vei oare?!

...

Viața de-o ai nu-ți e dată să ajungi s-o risipești
Omule ce strângi averi și trăiești pentru mândrie,
Doar sufletul e cel pe care ești dator să-mbogățești
Și-n el strângi când dăruiești și-mparți numai bucurie!